

Древните хора, магическите сили и сушата

Едно време светът бил населен със странни сили, магически. Хората, които живеели тогава се различавали от сегашните. Те били много здрави и високи, живеели поне двеста години, като се женели на сто години – били млади. И били много умни, много учени – самоук учени. На камък и дърво, с точки и черти отбелязвали нещата, които им трябвали.

Случило се така, че веднъж лют змей затворил всички води в една пещера. И настъпила голяма суша. Изгоряло всичко, хората ставали на камъни от сушата. Решила да ги спаси най-хубавата мома измежду хората.

Облякла се тя празнично, взела три паници пипер и три мишки, и отишла в гората край пещерата на змея. Той усетил, че идва човек и веднага излезнал, но като видял хубавото момиче, не я изял, а се спрял край нея и я заговорил. И така, докато говорят, се омаял от пипера и взел да заспива.

– Тука сега си дошла при мене, обаче няма да влизаш в оная пещера. – рекъл змеят. – Ако влезеш в нея, ще станеш на камък!

– Добре, от тук няма да мърдам. – успокоило го момичето.

И змеят заспал. Тя обаче знаела, че всички води са затворени в пещерата и влязла вътре. А там живеела Нощната майка – една магическа сила, която прави нощта.

Момичето пуснало трите мишки и те, нали ходят главно нощем, заиграли се с Нощната майка. Тогава момата хванала Нощната майка в една мрежа, за да не избяга, да бъде дълго време нощ и да не се събуди змеят. После влезнала навътре в пещерата и пуснала водите.

Потекли отново реките, завалели дъждове, съживило се всичко, а хората, които се били превърнали в камъни от сушата, отново станали живи хора.